

servar una verdadera hemiplegia que no pogué esser filla de l'efecte mecanic o traumatic ocasionat per la xeringueta hipodermica a l'injectar, puix la meitat del cos, paretica i paralytica, fou quasi sempre l'oposada a la que havíem lesionat.

Si a un conillet d'Indies se li injecten subcutaniament 20 o 30 centigrams de la solució de thymol en glycerina, podrà observar-se, primer, augment considerable del nombre de revolucions cardiaques i moviments respiratoris, no podent-se apreciar, mentres dura aquest primer temps, cap altre phenomen anormal en l'animalet, que corre, menja, fuig i s'amaga igual que en estat normal, fins que a les dugues o tres hores cambía per complert la decoració: el pols se contreu, entren les *convulsions* rythmiques i el conill mor. Augmentant la dosi de l'anti-septic els phenomens són els mateixos, si bé se succeeixen en un espai de temps molt més curt; de manera que lo que tarda en morir el *leporit* està sempre en raó inversa am la quantitat de thymol injectada.

Molt, però molt, ens estranya, com hem dit abans, donats els resultats dels nostres experiments, l'opinió de l'Husemann, quin autor diu que són precisos, pera matar a un conill, de tres a quatre grams de thymol en injecció hypodermica. Cal, n'obstant, fer l'aclaració, que l'therapeuta abans mentat no fixa en son treball, de si operà amb el conill casulà o amb el d'Indies, ja que aleshores la diferencia podria existir, puix els ultims, per regla general, sols pesen uns 650 grams. De totes maneres, no creyem pas en una discordancia tant gran com vol venir a suposar-se. Deixant cada cosa a son lloc, devem fer constar que amb el mateix autor estem molt conformes en quant fa referencia al resultat de les autopsies; puix, com ell, hem trobat sempre: intensa congestió en els pulmons, bronchis i ronyons; orina sanguinolenta i albuminuria en certs casos. La degeneració grassosa del fetge, semblant a la que presenten els intoxicats pel phosphor, lesió que afegeix haver trobat l'Husemann en les necropsies de que parlem, no ns ha sigut possible confirmar-la mai fins avui dia.

Küssuer ha obtingut també resultats oposats als nostres en sos experiments. En un treball que publicà dit autor fa constar categoricament que ls animals sotmesos a dosis toxiques d'acid thymic cauen en *coma* i moren sense convulsions, o sigui tot lo contrari a lo que hem tingut ocasió d'observar, ja que no debades repetírem l'experiment, convencent-nos de que *sempre*, sens que falli ni un sol cop, mor el subjecte d'experimentació